

به تماشای سرنوشت مجسمه ها بروید

فیلم مستند «پیکار با پیکر» به کارگردانی آرش اسحاقی فردا یکشنبه ۲۸ تیر ماه جاری ساعت ۱۶ در سالن سینماتک اکران می‌شود. در این جلسه بعد از نمایش فیلم، کارگردان فیلم حضور می‌یابد و درباره دلایل ساخت فیلم گفت‌وگو خواهد کرد. در خلاصه داستان این فیلم مستند آمده است: این مستند درباره سرگذشت مجسمه‌ها در درازنای تاریخ ایران است. به گفته آرش اسحاقی، کارگردان اثر این فیلم مستند به تاریخ مجسمه سازی در ایران می‌پردازد؛ تاریخی که مدام انکار می‌شود. در بخشی از فیلم، مجسمه این گونه سخن می‌گوید: «هزاره‌ها در همین خاک بالیدم؛ ولی عدو مرا برنتابید...». این برنامه برای عموم علاقه‌مندان آزاد و رایگان است.

ایسنا

هفتمین جشنواره «رسم» برگزار می‌شود

نخستین جلسه ستاد برگزاری جشنواره فرهنگی هنری «رسم» برگزار شد و رئیس سازمان هنری و امور سینمایی دفاع مقدس و مقاومت از برگزاری این رویداد در هفته دفاع مقدس سال جاری خبر داد. این جشنواره امسال در سه بخش تخصصی فیلم، موسیقی و هنرهای تجسمی برگزار می‌شود و هنرمندان می‌توانند آثار خود را با محوریت بازنمایی حماسه‌های مقاومت ارائه کنند. موضوعات محوری این دوره شامل «جنگ ۱۲ روزه»، «جنگ رمضان»، «شکوه بدرقه»، «ثبث جلوه‌های ایثار و اتحاد ملی»، «بعثت مردم» و روایت حضور مردم در عرصه‌های دفاع و مقاومت اعلام شده است. جزئیات فراخوان و شرایط شرکت در جشنواره فرهنگی هنری «رسم» به‌زودی اعلام خواهد شد.

مهر

گفت‌وگو با سهاب محبعلی کارگردان نمایش «فراموشخانه»:

متاسفم که بلاگرها رهبری فکری می‌کنند

نمایش «فراموشخانه» نوشته شیده غفاریان با کارگردانی سهاب محبعلی این روزها در تالار حافظ روی صحنه است.

سهاب محبعلی در این گفت‌وگو از چالش‌های اجرای این نمایش سخن گفت و ابراز تأسف کرد که در حال حاضر بلاگرها به جای منتقدان و رسانه‌های تخصصی، رهبری فکری بخشی از تماشاگران تئاتر را بر عهده دارند.

او در آغاز درباره داستان و درون‌مایه این اثر نمایشی گفت: نمایشنامه «فراموشخانه» بر اساس زندگی یک قاتل سریالی آمریکایی نوشته شد و بعدتر کانسپت دیگری را به آن اضافه کردیم که مرتبط با دوران قاجار است اما دوره پادشاه خاصی مدنظرمان نیست. بلکه دوره قاجاریه به طور کلی مد نظر ماست. نمایش ما درباره عمراتی است که در آن چرخه فراموشی وجود دارد و این با واقعیت زندگی ما همخوان است که مدام فراموش می‌کنیم و فراموش می‌شویم.

این کارگردان، پروسه آماده‌سازی نمایش خود را بسیار دشوار خواند و افزود: متن ما فروردین سال گذشته نوشته شد اما تمرین‌مان به دلیل وقوع جنگ ۱۲ روزه متوقف شد. بعد از آن قرار شد زمستان روی صحنه برویم که این بار ناآرامی‌های سیاسی و اجتماعی و به دنبال آن جنگ تحمیلی سوم، اجرای ما را به تعویق انداخت.

محبعلی ادامه داد: مجموعه این شرایط سبب شد که سه بار گروه بازیگران را تغییر بدهیم و پروسه طولانی آماده‌سازی نمایش، هزینه بیشتری هم به ما تحمیل کرد. البته بنیاد رودکی همکاری بسیار خوبی با ما داشت و انعطاف بالایی نشان دادند.

او درباره مهم‌ترین چالش‌هایی که گروه‌های نمایشی در شرایط حال حاضر با آن رو به رو هستند، نیز گفت: قطعاً اقتصاد، بحث مهمی است. زمانی چند سالن محدود دولتی داشتیم و هر کار به سختی از مرحله بازیابی گذر می‌کرد چرا که به جز بحث نظارت و سانسور، استانداردهای کیفیت هم در پذیرش آثار تاثیرگذار بود اما با راه‌اندازی مجموعه‌های خصوصی، این معیارها تغییر کرد و در حال حاضر هر کسی که از عهده پرداخت اجاره سالن بر بیاید، می‌تواند تئاتر اجرا کند و دیگر معیارهای کیفی، اهمیت گذشته را ندارند. به همین دلیل گاهی شاهد حضور افراد گذری هستیم، افرادی که بعد از اجرای یک نمایش، این حوزه را ترک می‌کنند.

محبعلی اضافه کرد: در سال‌های اخیر عموماً نمایش‌هایی که با حضور چهره مشهوری روی صحنه رفته‌اند یا کم‌دی و شاد بوده‌اند، بیشتر با اقبال تماشاگران رو به رو شده‌اند بدون اینکه آن تماشاگران علاقه‌ای جدی به تئاتر داشته باشند بلکه برای دیدن آن چهره خاص به تئاتر آمده‌اند و البته صحبت‌م

مهر

درباره بازیگرانی نیست که پیشینه تئاتری دارند و حالا به واسطه حضور در آثار تصویری مشهور شده‌اند.

او با تأکید بر ضرورت حمایت از تئاترهای مستقل خاطرنشان کرد: در همه جای دنیا تئاترهای مستقل باید مورد حمایت قرار بگیرند و این حمایت تنها شامل کمک‌های مالی نمی‌شود بلکه حمایت‌هایی همچون ابزارهای تبلیغاتی و اطلاع‌رسانی و دیگر امکانات دولتی را هم در بر می‌گیرد.

محبعلی ادامه داد: این روزها می‌بینیم که رهبران فکری حوزه فرهنگ و هنر عوض شده‌اند و به جای رسانه‌ها و منتقدان مستقل، بلاگرها هستند که مردم را به تماشای تئاترهایی خاص دعوت می‌کنند. اما اگر به دنبال تئاتر کنش‌مند هستیم، این شکل از معرفی، سلیقه تماشاگر را پایین می‌آورد. بنابراین تئاتر مستقل باید مورد حمایت قرار بگیرد.

او در پایان افزود: به عنوان یک کارگردان، دوست دارم کنش‌گری خود را حفظ کنم حتی با اینکه از آغاز این پروژه، می‌دانستم اجرای یک تئاتر مستقل چه دشواری‌هایی دارد.

ویدئو خیدا

گلاسنگ